

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 59. Exemptiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

credo autem id potius indoli tuæ, quam ^{Sæcul. XII.} Romanorum consilio adscribendum esse. ^{A.C. 1152.}

Hi Præsules ambo erant locupletes & rei, scilicet Archiepiscopi Moguntinus & Coloniensis. Tum mentionem facit alterius, per mare ab extrema orbis parte advecti, ut secundo Episcopatum emeret. Is Guilielmus Archiepiscopus Eboracensis fuisse creditur. Tandem quemdam Episcopum pauperem commemorat, cui Eugenius Papa secreto suppeditaverat, unde dona distribueret, ut sic decori & honori Præsulis consuleretur.

§. LIX.

Exemptiones.

Inde S. Bernardus transiens ad materiam de Exemptionibus ait: *Conqueruntur omnes Ecclesiæ quod truncentur & a suis membris dividantur. Subtrahuntur Ab-* c. 4.
bates Episcopis, Episcopi Archiepiscopis, Archiepiscopi Primatibus. Sic facti-
tando probatis vos habere plenitudinem potestatis, sed quæstio est, an consulatis
Justitiæ. Primo considerandum, an res liceat, deinde an deceat, postremo etiam
an expediat. An autem non indecens sit, voluntate tua pro Lege uti, & quia non
est, ad quem appelleris, potestatem exercere, negligere rationem? non minus de-
jecti quam elati animi est, more pecudis non ratione sed pro lubitu agi. An non
Hist. Eccles. Tom. XVII. O res

Sæcul. XII. A.C. 1152. *res est te indigna, si toto non sis conten-*
tus, sed etiam minutias quasdam, tan-
quam non sint tuæ, nescio quomodo, tuas
facere satagas? Nec mihi fructum exem-
ptionis præendas; nullus est enim, nisi
quod inde Episcopi insolentiores, monachi
etiam dissolutiores fiunt, quid, quod &
pauperiores? peccat licentius monachorum
vulgus, cum non sit, qui arguat. Li-
centius etiam spoliantur monasteria, cum
non sit, qui defendat. Quo enim con-
fugiant? numquid ad Episcopos, injuriam
sibi illatam dolentes? hi profecto ridenti-
bus aspiciunt oculis, sive quæ faciunt mala,
sive quæ patiuntur exempti & infelices
monachi. Omnium horum reus eris, scan-
dali inde nascentis, odii, ac inimicitia,
& discordiæ in Ecclesiis æternæ. Quid
autem, si forte nec licet?

Ignosce mihi, non facile adducor, ut
dicam tibi licere, quod tot illicita par-
turit. Tunc denique tibi licitum censeas,
confundere ordinem, & perturbare ter-
minos quos posuerunt Patres tui? Erras,
si ut summam, ita & solam institutam
a Deo Apostolicam tuam potestatem existi-
mas; sunt & potestates mediocres, sunt
& inferiores. Monstrum facis, si manui
submovens digitum, facis eum pendere
de capite, superiorem manui, brachio col-
lateralem. Tale est si in Christi corpore
membra aliter locas, quam ipse disposuit.

Hierar-

*Hierarchiæ Ordo Deum habet auctorem; Sæcul. XII.
quod si dicat Episcopus: nolo esse sub Archi- A. C. 1152.
episcopo, & Abbas, nolo obedire Epi-
scopo, hoc de Cælo non est. Scio te posse
dispensare, sed in adificationem non in de-
structionem. Ubi necessitas urget, ex-
cusabilis dispensatio est, ubi utilitas pro-
vocat, dispensatio laudabilis est, nempe
utilitas publica non privata. Non nulla
tamen Monasteria exempta sunt secundum
intentionem Fundatorum, qui ea singu-
lari devotione Sacræ Sedi donarunt (*).*

*Tandem, inquit S. Bernardus, super-
est, ut super univversum Ecclesiæ statum
intendat consideratio tua; an omnis bo-
minum conditio officium suum impleat,
& præcipue an Sacræ Sedis mandata ea
qua dignum est sollicitudine observentur.
Ut innumera prætermittam, in promptu
est mihi monstrare, non observari illa Ca-
pitula, quæ in Concilio Remensi de vesti-
mentis Clericorum, & de Ordinibus, in
illis requisitis, qui ad dignitates Ecclesia-
sticas promoventur, tuo ore promulgasti.
Falleris si ea teneri putas, si non putas,*

O 2

ipse

Sup. 6. 56.

(*) Ex his dispicimus, S. Bernardum, qui
in omnibus Oratorum Cathedris, in omnibus
Scriptorum Libris Mellifluus deprædicatur, non
semper dulcia, verum etiam non nunquam amara
propinasse. Sed dulcia laudamus, amara re-
jicimus.

Sæcul. XII.
A.C. 1152.

ipse peccasti, aut statuens, quæ non tenentur, aut quod non tenentur dissimulans. Jam quartus annus est, ex quo data mandata audivimus, & neminem adhuc Clericorum reorum privatam beneficio, neminem Episcoporum suspensum ab officio vidimus. At luctu amarissimo dignum, quod inde secutum est. Quid vero illud? scilicet impunitas, quæ est incuriæ soboles, insolentiæ mater, radix impudentiæ, & Legum contemptus. Solent dicere; num de vestibus cura est Deo, & non magis de moribus? At forma hæc vestium deformitatis mentium & morum indicium est.

§. LX.

Libri de Consideratione posteriores.

In Libro quarto Considerationis S. Bernardus Papam attentum esse monet, ad ea quæ circa ipsum sunt, Clericos, *c. 1.* *populum, Domesticos. Primo quidem, c. 2.* *ait, Clerum tuum, amantissime Eugeni! ordinatissimum esse decet, ex quo præcipue in omnem Ecclesiam Cleri forma procedat. Quid vero de Populo loquar? quid magis notum Sæculis, quam protervia & fastus Romanorum? Gens insueta paci, tumultus amans, crudelis, intractabilis, subdi nescia, nisi cum non valet resistere. Et inferius: Tunc potissimum volunt dominari, cum servitutem professi sunt. Fidem jurant,*

c. 4.